

„Овако је то било" Бранко Стевановић
Југ, дечак који је волео да чита

Једнога дана, дечак по имену Југ је на свом столу видео црну књигу необичног наслова. Књига се звала „Овако је то било" и на први поглед није изгледала занимљиво али већ после првих неколико прича он се одушевио. Није ни трепнуо, а већ је био удубљен у свет маште Бранка Стевановића кроз који га својим причама води дечак који се вероватно не зове Југ али јако подсећа на њега.

Омиљене приче су му биле оне најкраће јер су биле толико смешне да се смејао наглас. Прича која га је највише засмејала је она у којој дечак прича како бежи из куће па се врати јер је огладнео. Југу никада не би пало на памет да бежи од куће али му је веома важно да не буде гладан. Наш главни лик воли да пише, али није себичан и своје приче би радо делио са другима. За разлику од њега, Бранков лик толико не жели да дели своју причу да је на крају ни не напише. Али чак и то ради на шаљив начин који све читаоце засмеје. Једна од прича је толико кратка да стаје на полеђину књиге али Југ мисли да она то не заслужује. Да се он пита, ставио би је на предњу корицу. И сада му је много жао што он није писао ову урнебесну књигу и што баш он није писац који је употребио реч шалабајзер. Док је размишљао о овој идеји, опет се засмејао. Њему је невероватно колико су ове приче смешне и забавне иако су најкраће које је икада читао. Има још једна која се Југу много свидела, јер га је подсетила на његове писмене задатке. И он понекад неке ствари учи напамет, баш као и главни јунак, иако обојица знају да то не треба да раде. Али убедљиво најбоља прича мора бити она која се посвађала са својим писцем и одлучила да не буде написана. Да, добро сте прочитали! Југ је био одушевљен ставом те приче, јер да је он прича никада не би скупио храброст да се посвађа са особом која га је створила. Он једва скупи храброст да пева пред другарима, што би ова прича сигурно урадила...кад би уопште знала да пева.

Када је Југ прочитао све приче, био је много тужан што треба да се растане са књигом и врати је у библиотеку. Волео би да заувек има ову књигу код себе да га орасположи када му није дан. Јер, шта може боље да те засмеје од најкраћих и најсмешнијих прича на свету?